

«Πανεπιστήμια,
ὄμηροι τοῦ
περιθωρίου...»

τοῦ *Μ. Χαρακόπουλου* (σελ. 2)

Ἀπόψεις

Πανεπιστήμια, ὄμηροι τοῦ περιθωρίου....

τοῦ Μάξιμου Χαρακόπουλου*

ΤΟ... ΓΡΑΦΕΙΟ τοῦ Ρουβίκωνα στή Φιλοσοφική ἦταν τό κερασάκι στήν τούρτα. Ἐδῶ καί χρόνια εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ τριτοβάθμια ἐκπαίδευση βρίσκεται σέ ὀριακό σημεῖο. Ὡστόσο, τά ἀπανωτά ἐπεισόδια βίας τοῦ τελευταίου διαστήματος κατέδειξαν ὅτι ἡ κατάσταση εἶναι ἐκτός ἐλέγχου. Βεβαίως, ἡ εἰκόνα μπάχαλου πού ἐμφανίζουν τά πανεπιστήμια δέν εἶναι κεραυνός ἐν αἰθρία. Οἱ σοβαρές παθογένειες ἔχουν προϊστορία δεκαετιῶν. Στά χρόνια τῆς μεταπολίτευσης, ἡ ἀνοχή σέ κάθε ἀκρότητα, στό ὄνομα τοῦ περιβόητου πανεπιστημιακοῦ ἀσύλου, πού ἤλθε νά κατοχυρώσει τήν ἐλευθερία τοῦ λόγου μετά τήν δραματική ἐμπειρία τῆς ἐπταετίας, ἐγινε καθεστώς. Ζήσαμε πολλά ἐπεισόδια αὐτοῦ τοῦ «ἔργου». Ἡ ἐλληνική περίπτωση συνιστοῦσε μία ἀρνητική μοναδικότητα, ἴσως σέ παγκόσμιο ἀλλά σίγουρα πανευρωπαϊκό ἐπίπεδο. Ἡ δυνατότητα τοῦ ὁποιοῦδήποτε, ἀκόμη καί ἐξωπανεπιστημιακοῦ, νά κάνει ὅ, τι τοῦ καπνίσει ἐντός τῶν ἀκαδημαϊκῶν χώρων δέν ἔχει ἀνάλογό του. Τό νά κτίζονται οἱ πόρτες στίς αἴθουσες πού εἶναι οἱ καθηγητές ἢ νά διαλύεται τό μάθημα γιατί ἔτσι ἀποφάσισαν κάποιοι, εἶναι ἐλληνική πατέντα. Καί ἄς μὴν κρυβόμαστε πίσω ἀπό τό δάχτυλό μας· αὐτές οἱ πρακτικές, στίς ὁποῖες δέν τολμήσαμε νά βάλουμε ἀποφασιστικά φρένο, ἐπηρέασαν καταλυτικά τή συμπεριφορά ὀλοκλήρης τῆς κοινωνίας. Ἡ αἴσθησις ὅτι μέ τήν ἀπειλή τῆς βίας, μέ τόν λεγόμενο «τσαμπουκά», μπορεῖ νά καταπατηθεῖ ὁποιοσδήποτε κανόνας γιά νά ἐπιτευχθεῖ ὁ στόχος, ἐγινε πρακτική σέ κάθε σχεδόν ἐκδήλωση τῆς δημόσιας ζωῆς. Μέ τήν νίκη τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, ὅμως, ἡ τριτοβάθμια ἐκπαίδευση παραδόθηκε ἐξ ὀλοκλήρου στήν ἀνομία. Ἡ πολιτική πού ἀκολούθησε τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, καί μέ τοὺς τρεῖς ὑπουργούς πού βρέθηκαν σέ αὐτή τή θέση, ὑπῆρξε καταστροφική. Ἰδιαίτερα, ὁ ἐκτρωματικός νόμος Γαβρόγλου γιά τό ἄσυλο ἐπέφερε τή γενική ἀποχαλίνωση ἐντός τῶν Πανεπιστημίων τῶν διαφόρων μπαχαλάκηδων ἀλλά καί στοιχείων τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου. Τό ποιά εἶναι ἡ πραγματική κατάσταση τό ἀκούσαμε τίς τελευταῖες ἡμέρες καί ἀπ' ὅσα κατήγγειλαν διακεκριμένοι πανεπιστημιακοὶ καθηγητές, ὅπως ὁ κ. Μπαμπινιώτης, πού προτείνει ἀκόμη καί τό κλείσιμο τῶν σχολῶν μέχρι νά παρθοῦν μέτρα ἀπό τήν Πολιτεία.

Εἶναι φανερό, ὅμως, ἀπό τή στάση πού κρατᾷ ἡ κυβέρνηση, ὅτι τέτοια πρόθεση δέν ὑπάρχει. Ὁ κ. Γαβρόγλου, ἐκτός τόπου καί χρόνου, συνεχίζει νά κάνει λόγο γιά «ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα», πού θά ἐκδιώξει ἐμπόρους ναρκωτικῶν καί τραμπούκους ἀπό τίς σχολές, καί δέν κάνει οὔτε νύξη γιά κατάργηση τοῦ νομοθετικοῦ του τερατουργήματος. Γιατί στήν οὐσία δέν θέλουν νά ἀλλάξει τίποτε. Δυστυχῶς, ὁ ὀμφάλιος λῶρος τοῦ βαθέως ΣΥΡΙΖΑ μέ «συλλογικότητες» πού δροῦν σέ καθεστώς ἀσυδοσίας φαίνεται πῶς δέν κόπηκε ποτέ. Οἱ ἴδιοι, ἄλλωστε, κάνουν λόγο γιά... δικά τους παιδιὰ! Μοναδική ἐλπίδα ἀλλαγῆς εἶναι οἱ ἐκλογές καί ἡ ἐφαρμογή μιᾶς ἄλλης πολιτικῆς, πού θά ξαναδώσει τά πανεπιστήμια σέ αὐτοὺς στοὺς ὁποῖους πραγματικά ἀνήκουν καί αὐτή τή στιγμή εἶναι ὄμηροι τοῦ περιθωρίου: στοὺς φοιτητές τους καί τήν ἀκαδημαϊκή κοινότητα.

*Τομεάρχης Προστασίας Πολίτη τῆς ΝΔ, βουλευτῆς Λαρίσης